

W ŚRODĘ DNIA 29. STYCZNIA 1806.

Z Wiednia d. 18. Stycznia.

Dzień 16 Stycznia będzie nietylko dla wiernych mieszkańców stolicy i całego Austriackiego Cesarstwa, ale i w dziejach pamiętnym, które nietylko czyny wojenne, zmienne szczęście oręża, ale i rzadkie cnoty rządzących i ludu w sobie zawierają.

Franciszek Wtóry odprawił wiadomość do stolicy. Ani najstarsi ludzie naszego miasta, ani dzieci nie wspominają o tak uroczystym dniu, lub okoliczności, dla którejby tak wiele zgromadziło się ludzi, gdzieby tak żywa i powszechna panowała radość, i czułe rozrzewnienie. — Słusznie porównać go można z zdarzeniem przed 400 laty, kiedy Karol VII. po 19 smutnych latach powrócił do zdobytego przez Anglików swojego miasta Paryża, które to zdarzenie uwieczniły pienia i wiecznej pamiętce potomnych podały. Wczorajsza uroczystość, co do powierzchowności, nie wyrównywała w prawdzie powyższemu zdarzeniu, ale przechodziła go radością i wewnętrznym czuciem, które dzieci uwiecznią. (Gdyż Najjaśniejszy nasz Monarcha nie przyjął żadnej powierzchownej okazałości, któraby tylko słabym wizerunkiem na-

szych uczuciów była, a nawet oświecenia miasta i pożądanego od mieszczan wyłożenia koni z jego karety.)

Zraz z rana d. 16 wszystkie ulice miasta i 32 przedmieściow były w żywym poruszeniu. Deputacya Niższej Austrii stanów, Damy pałacowe, Wiceprezydent w imieniu miasta, deputacya z przedmieść, mając na czele JW. C. i C. K. Nadwornego komisarza Hrabiego Wrba, wyjechały na przeciw Najjaśniejszemu Panu naszemu do Floridsdorfu, gdzie już zgromadzili się urzędnicy dóbr skarbowych, Springer i Matbes, duchowieństwo, młodzież szkolna i całe gromady Jedlersdorfu i Spitz. Pięknie nowo ubrany korpus tutejszey młodzieży ślacheckiej, C. K. Nadwornego poczamtu officyaliści w mundurach i mieyska iazda pierwey ieszcze tam się udały. W. Kuchmistrz i Marszałek Niższej Austrii stanów, Landgraf Eg n Fürstenberg, powitał Najjaśniejszych Cesarstwo Jehność w imieniu stanów następującą mową:

"Wasze Cesarsko i Ces. Królewskie Mci zbliżacie się do wiernych Niższej Austrii stanów w pożądaney dla ich serca chwili. Szczera radość, której doznają z widzer-

nia znówu wśród siebie Najłaskawszego Monarchy swiego i zacny jego Matłonki, więcey się czuć daie, niżeli słowy wyrazić można, i łagodzi pamięć poniesionych tylu nie-szczęść. W smutnych nawet okolicznościach dochowały stany Niższej Austryi wraz z innymi klaskami ludu swojemu Monarsze i Najjaśnieyszemu Domowi Austryackiemu niezłamaney swey wiary i niewzruszoney przychylności, i tyle dokazały, że przytomne obce woyska szanowały te ich obywatelskie uczucia i postęпки. Poczytnię się szczegółaię za szczęśliwego, iż w tym radosnym momencie mogę byđź tłumaczem Niższej Austryi stanow, i wyrazić wspólnie nasze życzenia, aby Opatrzność Boska raczyła W. C. Mość i Jego rządy zachować na wiele lat od podobnych zdarzeń. ,

Około 11 godziny, gdy Cesarstwo Jchmość przyiechali do Stammerdorf, ruszył cały orszak. Wiele tysięcy ludzi wyszło na przeciw Najukochańszemu Monarsze swemu przeszło o godzinę (drogi za Spitz. Orszak szedł przez główne ulice Leopoldstadtu, gdzie Najjaśniejsi Cesarstwo Jchmość witani byli przy szkolnym domu przez młodzież, przy klasztorach i kościołach przez duchowieństwo, większa liczba domow była gustownie przybrana, z galeryy odzywały się waltornie i kotły. Od mostu Tabor aż do bramy Rothenthurm stało kilka kompanii strzelców, a stamtąd aż do zamku stały dwiema rzędami mieyskie regimenta, mieyska artylerya, strzelcy, kunsztmistrze. Na zwodzonym moście przy celnym domu przed bramą Rothenthurm był J. C. K. Mość od C. K. Rady i prezydenta miasta P. de Wohlleben i deputacyi Magistratu powitany mową (w przeszłej gazecie naszej umieszczonej.)

J. C. K. Mość raczył na tę mowę powto-

rzyć wyrażone najłaskawiey i własną ręką napisane wyrazy w odezwie pod d. 15 z Felsberga (także w przeszłej gazecie naszej umieszczoney.)

Poczem zaczęto dawać ognia z armat na watach i w wszystkie dzwonic dzwony. Orszak szedł do kościoła S. Szczepana przez ulicę Rothenthurm, Luegeck, Hohenmark, Wipling ulicę, Hohebrücke, Renngasse, Freyung, Hof, ulicę Bog, Pailer, Graben i Stockameisen. Mnóstwo ludzi było nadzwyczajne, a tyfiączne okrzyki radosne wszędzie słyszeć się dawały. Oba boki Cesarских powozow były wolne; po prawey ich stronie iechał Feldmarszałek leitnant, Xżę Ferdynaud Wirtemberski, w mieyskim mundurze. W Metropolitalnym kościele, o którego wspaniałe sklepienia obiały się tyfiączne głosy radości przy wniyściu Cesarstwa Jchmość do kościoła, a na wniyściu jego 50 biało ubranych dziewcząt rzucały kwiaty pod nogi Najjaśniejszych Cesarstwa Jchmość i jedna z nich podała im na iedwabnym materacyku na tę uroczystość zrobione wiersze, potem zanucił Xżę Arcybiskup *Te Deum*.

Po ukończonym *Te Deum* szedł orszak przez ulicę Kärnt, Neumarkt, Lobkowitz i Jozefspatz do Schweitzerhof, gdzie wszystkie urzędy, korporacye i ślachta (które znajdowały się także na *Te Deum* w kościele S. Szczepana) czekały na Cesarstwo Jchmość u wschodow. Potem była andyencya u dworu (bez wielkiej gali) pod czas ktorey oprócz wysokiej ślachty, także C. i C. K. Rady i magistrat mieli wolny przystęp. Tu byli także Najjaśniejsi Cesarstwo Jchmość z największą radością witani. W wieczor była bezpłatna reprezentacya na teatrze i redata. Najjaśniejsi Cesarstwo Jchmość raczyli się wszędzie znajdować i byli z okrzykami rado-

Ści przyymowani. Zamkową straż odbywał tego dnia i nazajutrz nowo utworzony piękny batalion grenadyerow miejskich.

Mieszkańcy tutejszey stolicy okazali nie zwruszoną swoją przychylność do swego Monarchy i pauniącego Domu nietylko wczasach szczęścia, ale i nieszczęścia, co najlepiey technie ich sposób myślenia. Taki sam duch ożywiał ich w czasie uciążliwych dwóch obleżeń przez Korwina, który najswiętsze prawa ludzkości i porządku podeptał, i t. d. Zawsze oni okazywali się wiernemi swoim Monarchom z największą nawet ofiarą zacząwszy od Rudolfa z Domu Habsburskiego, aż do iego potomka Franciszka II. blisko 600 lat, i zasłużyli sobie na tyle ufności, iż onegday wolno im było swego Monarchę bez woyska i gwardyi w prowadzić do tey odwieczney Cesarzow stolicy. Jakoż dzień 16 Stycznia 1806 będzie najpięknieyszym z powodu powrotu Nayukochańskiego Oycy za którego dzieci gotowe są łożyc życie i majątek. — Z takim samym zapalem i radością eddały mu wszystkie serca hołd, iak kiedy przed 14 laty na tron wstępował.

J. C. i C. K. Mość raczył niespracowanego swojego Nadwornego kommissarza Hrabiego Wrba zaszczycić orderem S. Szczepana i godnością W. podkomorzego.

J. C. i C. K. Mość powierzywszy urząd ministra zagranicznych interesow Rzeskiemu Hrabi Janowi Filipowi Stadion, &c. bywszemu ambasadorowi przy dworze Roslyyskim, wykonał tenże d. 20 t. m. przed J. C. Mcią przysięgę wierności. Pod czas nieprzytomności W. Marszałka Xcia Starhemberga, zaśląpił iego urząd W. Podkomorzy Hr. Wrba.

Nadwornego i pierwszego rządowego Radcę, aktualnego szambelana Franciszka Jozefa Roden Barona Hirzenau raczył J. C. i C. K.

Mość mianować naytaskawiey tajnym Radcą.

Gdy przy cofaniu się C. i C. K. armii z Włoch nie można było ieszcze wiedzieć, czyli nie wypadnie iey udać się do Kroacyi; rozkazano zatem Warasdyńskiej w Karlstadcie główney kommandzie, aby na takowy wypadek przygotowała potrzebną żywność. Nadgraniczne dystrykty na uczynione do nich wezwanie dostawiły podostatkiem bezpłatnie żywności, względem czego J. C. K. Mość za doniesieniem mu przez Arcy Xcia Karola Jmci kazał officerom, którzy się naywięcey do tego dołożyli, iako to Majorowi Marelach, Podpółkownikowi Bodeycki, Kapitanowi Semerak, Porucznikowi Sesslich, Podporucznikowi Gassich i Felefeblom Siprak, Magnich, Limunich i Horwach swoje naytaskawsze ukontentowanie oświadczyć.

Z Paryża d. 8. Stycznia.

W następującym tygodniu spodziewamy się tu Ministra interesow zagranicznych, który ma zostać Xciem Arcykanclerzem państwa.

Cesarz Jmci Jenerałow dywizyi Vandamme, St. Hilaire, Friant i Legrand zaszczycił wielkimi krzyżami legii honorowey, Jenerałow dywizyi Belliard, Biffon, Cafarelli, Lery, Malher i Nausouty mianował wielkimi officerami, 3 Jenerałow Brygady i 70 Półkownikow i Adiutantow, komendantami. a 42 Szefow batalionow i szwadronow, wraz z lekarzem armii Coste officerami teyże legii.

Używanie wiatrowek w całej Francyi zakazane jest przez rozkaz Cesarski w Schönbrunn.

W tych dniach spodziewamy się powrotu ministra wojennego Berthier.

Monitor, donosi pod artykułem z Konstantynuopola, że sztuka lekarska w Turcyi pod dozorem Xcia Demetrego Mourusi bardzo znaczenie się polepsza. Zakładają szpita-

ie, szkoły lekarskie, i wzywają do Konstantynopola lekarzów Europejskich pod korzystnymi warunkami. Rady Faust w Sickenburgu projekt napuszczania oliwą narzędzi przy operacjach chirurgicznych dla ulżenia bólu chorym, już jest używany w Konstantynopolu.

Na mocy Cesarskiego wyroku w Schönbrun w danego, urzędnikom przy lasach ustanowionym w 4 departamentach lewego brzegu Renu, wolno jest protokoły w oczyszczonym języku utrzymywać do roku 1810, potem zaś żaden nie może być leśniczym, który nie posiada języka Francuzkiego.

Eskadra Roszefortska, która tak korzystnie odbyła krążenie, bawiła 161 dni na morzu. Angielskich maytkow zabrała 300 w niewolą. Z 23 zatrzymanych neutralnych okrętów, po przeniesieniu znacznej części ludu i ładunku, spaliła większą część, aby o iey biegu nie dały nieprzyjacielowi wiadomości; lecz zrzadzona przez to szkoda jest wynadgrudzona.

Z Hagi d. 11. Stycznia.

Wiadomość o zawartym między Francją i Austryą pokoju tem większe tu zrobiła wrażenie, że i nasza Republika w nim jest zajęta. Powiadają, że artykuły tego pokoju dotąd nie są ogłoszone dla tego, że zostały wprzód udzielony dworowi Londyńskiemu, i oczekują czyli on do niego przyślą. Lecz to jeszcze podpada wątpliwości.

Skutki pokoju dały się u nas oczywiście widzieć. Xąż Ludwik opuszcza dowództwo armii północnej i powraca do Paryża. Jenerałowie Collaud i Michaud utrzymują dowództwo. Pierwszego główna kwatera jest w Niemwegen, a drugiego w Utrechcie. Przed swoim wyjazdem udał się Xąż Ludwik z Ministrem morskim Verhuel do Amsterdamu,

i dziś spodziewany jest w Busch na wielki obiad u Pensyonarza. Niechciał być przyzywany jako Xąż Francuzki, i chce się tylko pokazać jako dowódzca armii.

W Niemwegen obchodzono pokoy Prezburski wystrzaskan z dział; tu zaś wstrzymano się z tym obchodem, aż do ogłoszenia punktow pokoia. Tym czasem kizano już tu ozuaymie o pokoju pod czas parady.

Z Amsterdamu d. 11. Stycznia.

Wyszła z Brest eskadra zabrała i spaliła okręt przewozowy Angielski the Lady Stewart, płynący z Gibraltaru.

Na Morze i do Goree przyptynęto w roku przeszłym 679 okrętow, a wyptynęto 722.

Papiery rządowe na ogłosz pokoiu podniosły się do 57½ za sto.

Miasto Harlem pożyczca 10,000 zł. holl: po 5½ od sta.

Xąż Ludwik już tu stanął i wysiadł u wdowy Osterink w Doelen. Zwiedził wprzód Utrecht i oboz przy Zeyster.

Z Strazburga d. 6 Stycznia.

Cesarz jest tu za 8 dni spodziewany, i przyépieszają przygotowania na tego przyięcie; będzie wystawiona brama tryumfalna, przy wstępie mostu na lewym brzegu; namioty będą rozbite na wyspie Renu. Porządek uroczystości ma być wkrótce ogłoszony.

Xąż Borghese przelechał dziś prze nasze miasto. Jedzie on z Wiednia do Paryża.

Jenerał Leval powrócił tu i objął dowództwo piątej dywizyi woyskowej.

Dnia 8. Stycznia.

Przybyła tu kolumna z 2700 jeńcow Rosyjskich; liczba chorych jest od 7 do 800. Dziś przybyła druga kolumna jeńcow daleko liczniejsza od pierwszej.

Cesarz poczynił wiele promocyi w armii. Jenerałowie brygad Piston, Sebastiani,

Dumont, Machaud, Rouillere, Eudelet, Ma-
raud, Dupas, Mesli-Lemarrois, Rapp i Thie-
bault zostali wyniesieni na Jenerałow dy-
wizyi. Półkownicy Beaumont, Guyot, Mont-
brun, Latour-Mashbourg, Darosnel, Vivier,
Ledru, Danmere, Franceschi, Caschoix, Colin-
court, Courouz, Corbineau, Hanscot i Wa-
tier są mianowani Jenerałami brygad.

Z Mediolanu d. 30. Grudnia.

Wicekról Włoski pisał pod d. 27 t. m.
do rządow tymczasowych Werony Wene-
ckiej, Wincencyi, Padwy, Treviso i Udine
list, w którym je uwiadomia, iż Cesarz i
Król powierzył mu dowodztwa nad woyskiem
w królestwie Włoskim i kraiu Weneckim,
a zatem założył główną kwaterę w Padwie,
oraz, iż tego życzeniem jest, aby rozporząd-
zenia wydane przez Marszałka Massenę
względnie urzędzenia tego kraiu daley zacho-
wane były; wzywa wspomniane rządy, aby
mu posłały po jedney osobie z swego łona
dla uwiadomienia go o poczynionych rekwizy-
cyach. Jak tylko członki te zgromadzą się,
paraz po naradzeniu się z niemi przedsięweź-
mie środki, iakie osądzi naykorzystniejsze
dla armii, a naydogodniejsze dla kraiu We-
neckiego.

Podług listu z Liworna, woyska Fran-
cuzkie, które weszły do tego miasta, miają
ruszyć dla złączenia się z armią Jenerała Sr.
Cyr, a regiment Włoski zastąpi ich miejsce.

Z Monachium d. 7. Stycznia.

Wczoray mieliśmy szczęście widzieć
pierwszy raz na teatrze oboje Cesarstwo
Francuzkie, ulubionego naszego Elektora Jmć
z całą familią i innym Państweim, gdzie także
była wdowa Elektorowa Bawarska. Grano
Tytusa, i lubo sztuka zaczęła się dopiero o
w pół do 8 iednak już o 3 godzinie teatr nad-
zwyczajnie był napelniony. Niepodobna o-

pisac oklaskow publiczności przy waiyscia
tych wosokich gości, i czuley przychylnos-
ci, z iaką oddawany sobie hołd przyymowa-
li. Pod czas sceny, gdzie postowie obcych
narodow poddaia się bertu dobroczynnemu
Tytusa, gdzie senat Rzymiski daie mu tytuł:
*Oyca Oyczyzny, i ustanawia, aby mu iako
hołkowi, opiekunowi Rzymu, Kościół wy-
stawił*, na słowa: „Niech będzie błogostawio-
ny nasz bożek opiekun”, dał się słyszeć od
caley Publiczności odgłos: Niech żyje! w cią-
gu zaś caley sztuki, pospolite klaskanie w
ręce dla śpiewakow i śpiewaczek, nie byto u-
żywane, przez uszanowanie dla przytomnych,
gości chociaż wszyscy aktorowie przez swoje
talenta przedziwnie wykonali arcy dzieła nie
śmiertelnego Mozarta..

Cesarz Napoleon chcąc użyć rozrywki
po tylu niewygodach, prawie codzień na po-
lowanie wyjeżdża. Xżę następcą wszędzie
mu towarzyszy. Jenerał Deroi przyszedł do
zdrowia, i wczoray pierwszy raz pokazał się
u dworu.

Dnia 8. Stycznia.

Dziś rano w tuteyszym kościele farnym,
odprawione zostalo wielkie nabeżenstwo za
tych którzy w woynie niedawno ukończoney
na placu sławy polegli. Rektor Lechner miał
mowę bardzo wspaniałą. Elektor Jmć z Xię-
ciem następcą, oraz całym dworem, i głów-
nym sztabem znajdował się na tem nabożeń-
stwie.

Z Harau d 11. Stycznia.

Woysko Jenerała Augereau rozciąga się
aż po Men, ale za tę rzekę i do Frankfurta
ieszcze żaden żołnierz nie przyszedł.

W okolicach Nekar u dla osadzenia ry-
cerzkich posiadłości, napadły na siebie wza-
icmnie Bawarskie i Wirtemberskie woyska.—
Qnegday wyszła piechota z Manheimu.

Traktat pokoju pod 26 Grudnia zawarty nie jest ogłoszony z powodu trzech artykułów sekretnych.

Nowe państwo Elektora Badeńskiego, również jak Bawaryja będzie urządzone na podobieństwo Francyi.

Z Wetzlaru d. 11. Stycznia.

Zaległe sprawy Wirtemberskie i Badeńskie w sądach Rzeszy będą tam ukończone, lecz nowe nie będą więcej przyjmowane.

Oznajmiono Dworom Badeńskiemu i Nauskiemu, że twierdze Kehl i Kassel zostaną w tym samym stanie jak są przy Moguncyi.

Panujący Xżę Jsenburg pojechał do Cesarza Napoleona.

Korpus wojska Pruskiego, który był złączony z Hesseńskim, ma główną kwaterę w Alsfeld w Księstwie Hesselndarmstadt i stoi tam w okolicy 8 mil. Wszystkie wojska Elekt. Hesseńskie powróciły na leże pokojowe.

Marszałek Augereau zakazał wchodzić w posiadłości Elektorskie Hesseńskie z tamtey strony Moguncyi.

Wojsko Francuzkie stojące w Moguncyi ma wynosić 15.000 ludzi.

Tylko w jednej wsi spotkały się husary Kehlerowskie z podjazdem Francuzkim, który z Moguncyi powraczał.

W wyższej Szwabii zaszły spory między Bawarczykami i Wirtemberczykami o posiadłości woytostwa Altorf i różnych dystryktów Rzeszy, Metternich, Fugger, Trachoseseil i Stadion, i obie strony wystąpiły wojska.

Z Okolic Laneburgskich d. 14. Stycznia.

Wczoraj Król Jmć Szwedzki pojechał z Laneburga do Boitzenburga, gdzie teraz jest główna kwatera Królewska.

Nim J. K. M. przybył do Lauenburga, poszło tam 500 Szwedzkiej piechoty, i jeden

szwadron Szwedzkich husarów, które w tamecznych wioskach stały.

Jutro poseł W. Brytanii P. Pierrepoint dać wielki obiad w Lauenburgu, na który zaprosił officerów Szwedzkich i innych znaczniejszych gości.

Z Hanoweru d. 14. Stycznia.

Prezydent Kamery Hrabia Kielmansegge onegdaj tu przybył.

Jutro Rada Ekonomiczny Meyer uda się znowu do Hameln, w celu ułożenia się z Jenerałem Barbou względem żywności dla wojska Francuzkiego.)

Wczoraj stojące tu załoga Rosyjskie wojska obchodzą nowy rok. Nabożeństwo Rosyjskie odprawiono się w kościele katolickim.

Wojsko Angielskie powoli ślad następuje.

Urodziny naszej Królowej Jmci będą tu obchodzone uroczystie w następującą sobotę. Kilka razy będą we wszystkie dzwony w ten dzień dzwonić.

D. 15 główna kwatera Rosyjska przynosi się z Nienburga do Hanoweru. Kiresyery, artylerya i kozacy co stali na lewym brzegu Wezery, idą do Celle.

Podpółtkownik Renny, który od Hrab. Tolstoy do Berlina był posłany, wkrótce spodziewany jest z powrotem. P. Alopeus poseł Rosyjski udworu Szwedzkiego pojechał z Nieburga do Boitzenburga. Baron Boye udał się także do główny kwatery Szwedzkiej.

Z Berlina d. 14. Stycznia.

Hr. Haugwitz wyjeżdża do Paryża dla widzenia się powtornie z Cesarzem Napoleonem. Poselstwo to jest skutkiem czynionych w Wiedniu przez niego negocyacyy. Można je uważać za skończone, jeżeli Cesarz Napoleon zezwoli na propozycyę tutejszego Dworu.

Mowią, że Xzę panujący Brunświcki sięcy zamurowane były. Około fortyfikacyi Augszpurga już od 8 dni zaprzestano robic.

Jenerałny Kontrolor skarbu Hr. Schulenburg z Kehnert przedsiębierze niedaleką podróż.

Hr. Stadion przybył tu z Drezna, a oficer Szwedzki Aspura z Luneburga. Ostatni zaraz się udał w drogę do Petersburga.

Jenerał Cesarzsko Austriacki Stutterheim, który w interesach swego Monarchy niedawno z Holitsch tu przyjechał, pojechał do Drezna.

Z Madrytu d. 16. Grudnia.

Kommandant w Algeziras, D. Bruno de Heceta [pisał] do Xcia Pokoju, iż konwoy Angielski z 20 statkow prowadzony przez 5 okrętów, i 3 fregaty, płynący ku Gibraltarowi, widziany był d. 9 w Punta del Carnaro, iż nasz oddział z siedmiu łodzi armatnych, który wy płynął strzylał do tego konwoiu. Angielcy odpowiedzieli wystrzałami i chcieli wejść do portu, lecz Jen. Heceta kazał wyjść z Algiersu dwudziestu pięciu innym łodziom, które dając ognia do nieprzyjaciela, połączyły się z tamtymi siedmioma. O drugiej godzinie jedna fregata Angielska, chciała odciąć naszą przednią straż, lecz wiatr niedozwolił; zaczęła się między nią i naszymi łodziemi krzyżowy ogień, iakiego rzadkie są przykłady z strony armatnych łodzi, który wiele musiał szkodzić nieprzyjacielowi, ponieważ się szybko umknął o w pół do piątej w wieczor. My nie mamy nad iednego zabitego i 5 rannych ludzi. Jenerał chwali bardzo męstwo iakie oficerowie, i lud małej tej eskadry okazali, w tym zdarzeniu.

Z Augszpurga d. 9. Stycznia.

Otworzono wczoray z wielkiem ukontentowaniem naszych mieszkańcow małe bramy tutejszego miasta, które od dwóch mie-

Kilka tysięcy cetnarow sucharow, które gdyby wojna była dłużej trwała, do Francuzkiej armii miano stąd odwiedź, mają teraz Renem do Belgii, a stamtąd do Boulogne bydź przewiezione.

Elektor Trewirski otrzymał onegday z Monachium sztafetę. Cesarz Napoleon przestał mu (iak się dowiadujemy) w dobrych wexlach 30,000 ryń. które on od lat 3 po 10,000 corocznie z Elektorstwa Hanowerskiego powinien był odbierać; lecz od czasu w targnienia tam Francuzow, zatrzymane zostały. Mowią coraz głośniey, że ten Elektor zostanie Arcy-Biskupem Bawarskim, i infule kardynalską otrzyma.

Na końcu przeszłego tygodnia przyszło w Wiblingen, opactwie do Przedaustrii należącym o milę od Ulmu leżącym, do krwawych krokow między Wirtemberskim i Bawarskim woyskiem. Wirtemberskie woyska zaięły to opactwo, a Bawarskie ich wyparty.

Z Francuzkiej armii przechodzi już wiele bagażow przez Augszpurg ku Renowi. Przeciągnęła tedy także iedna część Cesarzkiej gwardyi.

Codziennie oczekujemy tu z Monachium Hr. Seinsheim, po którego przybyciu, nastąpić ma cywilne obcięcie naszego miasta.

Liczba chorych i ranionych tak znacznie codziennie się pomnaża, że już w naszych lazaretach pomieścić się nie mogą; przeto mają wielką rękodzielnią Schullera na lazaret przerobic.

Z Torunia d. 4. Stycznia.

Przeszłej soboty przeszło tedy około 400 woyskowych wozow z Królewca do Prus południowych. Pierwszy batalion, re-

gimenta Mansteina, który tu przez pół trzecia miesiąca załogową służbę odbywał, udał się w poniedziałek nazad do Bromberga.

Z Pizy d. 13. Grudnia.

Zegluga Duńska do Liwornia jest w tych czasach bardzo liczna; lecz zato mało tam okrętów innych narodów zawia. W Genui przytrzymano 11 Neapolitańskich okrętów, i pozwolono korsarzom chwycić okręty tego narodu.

Z Kopenhagi d. 14. Stycznia.

Mocą Król. rozperządzenia pod d. 3 t. m. nakazano, aby kontrakty sprzedaży dóbr ślacheckich w obu Xięstwach Niemieckich na dwie ręce były przepisane, i żądano urzędowego w prowadzenia przez stronę kupującą.

Jutro wyjeżdża stąd Xzę Wirtemberski do Stuttgardu.

Z Ratysbony d. 7. Stycznia.

Xzę panujący Thurn i Taxis pojechał przedwczoraj w wieczor do Monachium w towarzystwie Rady tajnego Barona de Vritz z Berberich, który powrócił wczoraj z Prezburga.

Od brzegow Menu d. 10 Stycznia.

Wielka armia już powraca do Francji; mówią, iż część tej poydzie przez Frankonię ku Moguncyi.

Pracują dzień i noc w twierdzy Wirzbarskiej. Wszystkie działa, broń i amunicya przewieziono częścią do Bambergu, częścią do Wormheim i Schweinfurt. Ciagle tu wywieszają herby rządowe po wszystkich posiadłościach zakonu Rycerskiego, co każe się domyślać, iż przyszły Xzę Wirzbarski będzie także używał zupełnej samowładności. Wielki skład amunicyi Francuzkiej, który był w Himmelspforte wsadzono na statki i wysłano do Moguncyi.

Oddział wojsk Pruskich, który się w rzeczy samej znajduje w okolicach Bayrey-

tu, składa się z 3 regimentow piechoty, i batalionu grenadyerow, z batalionow fizylierow, 2 regimentow dragonow i 2 regimentow husarow.

Dnia 11. Stycznia.

Korpus Marsz. Augereau zatrzymał się w kraju Hessen-Darmstadtzkim; domyślają się iż tam czas jaki zabawi.

Podług listu z Neumarkt, (w wyższym Palatynacie) pod d. 9 t. m. oczekiwano w tem mieście wojska Francuzkiego.

Weszło w dniach ostatnich kilku husarow Pruskich do Wetzlaru.

Listy z Szwajcaryi pod d. 1 t. m. zamykają, iż Landman Glucz doniosł przez okólnik pod 26 Grudnia, iż odda pieczęci stanu i archiwa ligi swojemu następcy, Burmistrzowi Merian Bazylei, d. 31 Grudnia w Ballstall, na granicach Soloturny. Landman oświadcza przy tej okoliczności wdzięczność rządowi kantonow za ich chęć i dowody poważania, które mu dały. Dalej przebiega przy kończącym się roku tego administracyi stan ligi Szwajcarskiej, tak spokojney z każdej strony, a tak zgodney wewnątrz, i dodaje, iż bojaźń sprawiedliwa od niedawnego czasu ustąpiła, a na to miejsce nastąpiła nadzieja pokoju bliższego, który także będzie zasadą spokojności i szczęśliwości Szwajcaryi.

Dnia 13. Stycznia.

Marszałek Augereau od 10 znajduje się w Darmstadt z główną kwaterą.

Podług listu z Ulmu, wydano tam rozkazy przygotowania żywności dla 80,000 wojska Francuzkiego, które przechodzić będzie przez te okolice powracając do Francji.

P. Ba.ber pełnomocny minister Francuzki przy seymie Rzeszy przybył z Wiednia do Ratysbony d. 8 t. m.

GAZETY KRAKOWSKIE

W R SRODĘ DNIA 29. STYCZNIA 1806.

O Barometrach: ich historia i przyczyna odmian wysokości. Przez X. J. Bystrzyckiego.

Dawniejsi Fizycy nie mogli się przekonać o ciężkości powietrza, chociaż rozmaite skutki widocznie ją okazywały. Jakoż wszyscy wiedząc o tem, że woda mimo swej ciężkości wznosi się w kawkach i pompach świątecznych, za podniesieniem ciepła, że trudno miech roztożyć, gdy jego otwory są zamknięte, że za każdym oddechem zwierząt, powietrze z gwałtownością wpyływa w ich płuca, że bańki na ciele ludzkim stawiane, sprawiają bolesną wyđęcie skóry; mimo tych jednak uderzających dowodów ciężkości i elastyczności powietrza, dawni Filozofowie utrzymywali, że jest lekkim: przyzwyczajeni zaś będąc dawać przyczynę każdego skutku, gdy się ich pytało dla czego woda podnosiła się w pompach za ciepłem? Odpowiadali, iż natura nie cierpi czczości pomiędzy ciałami, *natura horret vacuum*, dla tego to miejsce próżne między dnem pompy i ciepłem wodą napełnia. Długi czas panowało to błędne mniemanie, *natura horret vacuum*, aż przecie na początku 17go wieku szczęśliwe zdarzenie zastanowiło wielu uczonych, i to stało się pobudką do zniesienia dawnego przesądu. Pewien ogrodnik w Florencyi dawszy rurę do pompy nadzwyczaj długą, nie mógł w nią wody naciągnąć: mniemał na początku, iż ją niedokładnie urządził, lecz gdy po kilkukrotnem przerabianiu, zawsze podobny skutek wypadł, zdziwiony tem zdarzeniem pytał się o przyczynę Galileusza pod ow czas Fizyka i Matematyki na-

uczyciela. Wielki ten człowiek pierwszy za-
stanowił się nad tym skutkiem, i lubo żadney
odpowiedzi nie dał, wątpić jednak zaczął o
boiaźni natury ku czczości. Przedsiębrał do-
świadczyć, do jakiej wysokości może się wo-
da w próżnem mieyscu podnosić, lecz zamy-
słom jego śmierć przeszkodziła. Tym czasem
inni przekonali się z wielkiem zadziwieniem,
iż woda tylko do 32 stóp wznosiła się w pró-
żnem mieyscu, chociażby to było nierównie
wyższe; zaczęli więc powątpiewać o dawney
opinii: niektórzy jednak gorliwi obrońcy za-
starzałego przesądu, nie mogąc utrzymać ulu-
bioney opinii, ograniczyli nareszcie działanie
natury w napełnieniu mieysca próżnego, twier-
dząc, iż iakążkolwiek jest wysokość rur pró-
żney w pompie świączy, woda do 32 stóp wy-
sokości napełniać ją powinna, znać, że do
takiego tylko punktu rozciąga się boiaźń natu-
ry ku czczości. Nie zaspokoila takowa od-
powiedź gruntownie myślących: powstał prze-
ciw niej Toricelli uczeń Galileusza. Pier-
wszy on okazał w roku 1643, że kolumna po-
wietrza uważana w atmosferze uktada się do
równowagi z kolumną inney cieczy o tej sa-
mej podstawie. Na ten koniec rurkę szklaną
długą na trzydzieści kilka cali, której jeden
koniec był zalutowany, napełnił czystym mer-
kuryuszem, palcem stwor rurki zatknął, prze-
wrocil ją tak, aby otwor był na dole, wsta-
wid pionowo w naczynie nalane merkuryuszem
i palec od otworu odjął. Tak ustawiona rurka
i otwarta u dołu wyprożniata się w części,
lecz została się w niej kolumna merkuryusza
około 28 cali wysoka. Uważając zaś, że
wysokość kolumny merkuryusza i wody

wzniesionych w próżnych miejscach nad ich powierzchnią, była w stosunku odwrotnym ich gęstości, że iedną przyczyna utrzymująca wodę na 32 stóp, nie mogła utrzymać merkuryusza, tylko na 28 cali, że procz tego dwie te kolumny tak różne co do wysokości, są iednak równe co do wagi, ponieważ ciężkość gatunkowa merkuryusza iedną do ciężkości wody, iak 13,5681 do 1,0000, i że 28 calow rozmnożone przez 13,5681, czynią 380 calow, albo 31 stóp i calow 8; wyprowadził oczywisty wniosek, iż utrzymywanie się tych dwóch cieczy od równowagi zależy, bo się ta zupełnie zgadza z prawidłami Statyki. Ale że nie widział innych przyczyn działających w tym razie, procz ciśnienia powietrza tak na powierzchnią wody w studni, iako też na powierzchnią merkuryusza w naczyniu, wniósł więc, iż to ciśnienie powietrza do takich wysokości pomienione ciecze podnosi. Rozumowanie Toricellego widoczniejszem się jeszcze okazało przez doświadczenie, które Paschal zlecił do wykonania bratu swemu Perrier mieszkającemu w Clermont. Ten ustawivszy rurkę podług sposobu Toricellego, udał się z nią ku górze zwanej Puy-de-Dome wysokości na 3000 stóp Paryżkich. Naznaczywszy Perrier wysokość merkuryusza w rurce będąc na dolinie, postrzegł, iż w miarę jego wstępowania na ową górę, merkuryusz stosownie w rurce opadał, i że przeciwnie znowu się podnosił i w takimże stosunku, w jakim Perrier stępował z góry. Doświadczenie to kilkokrotnie i na różnych miejscach powtórzone, iednakowy wyitek okazywało. Stąd tedy wnieśli, iż merkuryusz utrzymywał się w rurce nad swą powierzchnią, w naczyniu przez uciskanie powietrza, bo widziano, że zaraz opadał, gdy kolumna powietrza wspierająca się na jego powierzchni w naczyniu stawała się krotszą.

Od owego czasu każdy Fizyk powtarzał doświadczenie Toricellego, każdy chciał mieć

w swym gabinecie kolumnę merkuryusza utrzymującą się w rurce na równowadze z powietrzem. Przypatrując się iey często, postrzeżono, iż w iednymże miejscu zostawione nie zawsze iednakową wysokość okazywała: wnieśli zatem, iż powietrze, iako przyczyna utrzymywania się kolumny merkuryusza, było raz lżeysze, drugi raz cięższe. Odiąd pomysłało o użyciu rurki Toricellego do obserwacyi meteorologicznych, i dla tego nazwano ją Barometrem czyli Ciężkomiarem.

Gdy Barometr stał się powszechnem narzędziem, starano się go oczyścić dokładniejszym i wygodniejszym: rozmaite w tego składzie czyniono odmiany, upatrywali w nim Fizycy szczególniejsze skutki, nareszcie powielu przerabianiach, został się Barometr przytakiem prawie urządzenia iakie w rękach Toricellego odebrał. Okazały to, przebiegając w krotkości historią odmian poczynionych w robocie Barometrow.

(Reszta potem.)

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 28. Stycznia 1806.

Korzec Pszenicy	- - -	zl. pol. 40 do 52.
— Zyta	- - -	42 — 50.
— Jęczmienia	- - -	31 — 36.
— Owsa	- - -	27 — 30.
— Grochu	- - -	40 — 48.
— Kalfyziaglaney	- - -	72 — 80.

W Wiedniu d. 18. Stycznia.

Meca wynosząca pół korca naszego:

— Pszenicy	- - -	zl. pol. 29 do 52.
— Zyta	- - -	27 — 42.
— Jęczmienia	- - -	25 — 25.
— Owsa	- - -	14 — 21.

W Gdańsku d. 5. Stycznia.

Pzefel czyli pół korca naszego w złociu hellend. (Na łaszt wchodzi 60 szeflow)

— Pszenica	- - -	zl. pol. 20 do 23.
— Zyto	- - -	15 — 19.
— Jęczmień	- - -	12 — 12.
— Owies	- - -	10 — 11;

D O N I E S I E N I A.

Pani Teisleyre donosi łaskawey Publiczności, iż posiada: 1) Proszek na wygubienie od-ciskow u nóg iakoliteż i brodawek na rękach; odiawszy wprzod z nich róg z wierzchu scyzorykiem co wcale nie boli, napszcza się para kropli Essencyi do tegoż preparowaney i posypnie się odgniotek rzezonym proszkiem obwinąwszy palec w bibułę. Operacya w przebisany sposob raz użyta będzie zadosyc na wygubienie odgniotkow lub brodawek. Tym, którzyby się sami operowć obawiali, na każde żądanie Pani Teisleyre osobiście służyć honor mieć będzie. 2) Essencya na prześciczenie włosów wszelkiego koloru na czarne; aplikując takowe szczególnie dwa razy, dozna każda osoba z niey zupełnego skutku. Wziąwszy 14.

kowey Essencyi dwie łyzki stołowe na raz raz wstawsz, a namoczywszy nią włosy, takowe dłońmi ręki jak najdłużey rozcierać należy. 3) Essencya Panińska do Toalety dainskiej, z której dodawszy kilka kropli do wody zimney myjąc twarz uzna skutek do podziwienia, gdyż nie tylko ptec delikatną robi, ale także piegi wygubia w krótkim czasie. 4) Woda cudowna, którą myjąc się nią rano i w wieczor, wszelkiego gatunku plamy, krofity i trondy z twarzy do podziwienia wygubia. 5) Spiritus do wywabiania plam z sukna; bierze się pióro nowo ząteporowane, a zamoczawszy jego koniec w tymże spirytusie pociera się nim ulamy dopoty dopoki nie zginą, do wywabiania zaś plam z materyi jedwabney posiada Pani Teiffeyre gąteczki, którą w płutno owinawszy wyciera się nią plama od lewey strony tak długo dopoki nie zginie i materyi swoy kolor nazad powroci. 6) Essencya, która starym i żółtem Perłom przezroczyłość i białość nadaie; włożywszy perły w takową Essencya, powinny tak długo w niej moknąć, dopoki zupełnie żółtości nie stracą, wyciawszy je potem kładzie się do czystey wody, w której dwie godziny zostawać muszą; tak powtarzając z nimi przez cztery dni zupełnie odbierają pierwszą białość i przezroczyłość. 7) Woda mineralna na zgubienie pluskiew, którą polewają ich guzadz już się nigdy w tym miejscu nie okaza. 8) Proszki na wygubienie szczurów; tym wykadziwszy miejsce, gdzie się znajdują zaraz za pierwszą razą zupełnie wyginą. 9) Proszek po robieniu Atramentu Chińskiego; bierze się go w pałce tyle ile tabaki i wysypawszy go w jakiekolwiek naczynie lub kałanarz nalecie się wody na niego tyle ile potrzeba i tym atramentem zaraz pisac można; co dla podróżnych wielką jest wygodą. 10) Balsam do używania na głęboko wrosłe u nóg paznokcie i zdęcie łatwe skóry twardey na podszwach zwykle się robiącey; tą posmarowawszy trzy lub cztery razy miejsce bolące, tak paznokcie iakoliteż rzezoną skórę twardą bez wszelkiego bolu zdiać można, nawet nogi odmrożone tymże samym balsamem uleczyć można. 11) Proszek do chędożenia złotem i srebrem haftowanych sukien, tudzież wszelkich stołowych srebier, które zupełnie iak nowe utrzymywac można. — Amatorowie Chemii mogą jeszcze bardzo wiele innych artykułow dostać, które w tym Dniesieniu nie są wyrażone, u ceyże Pani Teiffeyre mieszkającej na Szewskiej ulicy pod Nrem 348.

Pewna Pani roden Niemka, ślacheckiego urodzenia, która w młodości swoiey doskonale edukowana była, życzy sobie założyć tutaj w Krakowie bieżącego roku 1806 na początku Marca Instytut edukacyi dla młodych ślacheckich Panienek. To jest godzinami nauczać je następujących nauk, sposobem takowem: 6 godzin codziennie, iako to, z rana od 8mej do 11tej, po południu od 3tej do 6tej będą tem zatrudnieniem poświęcone, pod ten czas będą się Panienki uczyć najpierwey Francuskiego i Niemieckiego ięzyka w zupełney doskonałości tak czytać iak pisać. (Tak zaś do Niemieckiego iak Francuzkiego pisania, będzie na koszt nauczycielki osobny metr utrzymywany.) Gdy zaś Panienki w tych obydwóch ięzykach tak dobrze czytać i pisać będą umiały, że będą mogły zrozumieć co czytają, na tedy zaczną się uczyć Historyi Świętey i moralności w Niemieckim, i Historyi Polskiej w Francuzkim ięzyku. Historyi Niemieckiey po Niemiecku, a Historyi jeneralney znouwu po Francuzku. Geografia, Historya naturalna i Mytologia będą w obydwóch ięzykach na przemiany nauczane. Wszystkie te obiekta nie tylko, że będą czytane, ale każda Panna będzie musiała w obydwóch tłumaczyć i Ternionami pisać, które Terniony po skończoney edukacyi dla swego dalszego użytku z sobą zabierze. Chociaż wszystkie te nauki już do uformowania serea, rozumu zmierzają, iednak obowiązuje się Nauczycielka oprócz tego nauczać Panienki wszystkiego tego, czego wymaga uczciwość, delikatny sposob obchodzenia się, świat, przystoyność i obyczajność. Nawzajem zaś żąda Nauczycielka, aby każda Panienska, która u niej edukacją zacząć będzie miała, umiała doskonale w iej oyczystym ięzyku czytać i pisać i pierwsze początki gruntowney Religii miała. A ponieważ ta edukacya dla małych dzieci nie jest, tedy powinna każda Panna najmniey 9 lat mieć. Z potrzebnem napomnieniem rodzicow i z należytą pilnością dzieci, może ta edukacya w 5ciu latach tym pewniey ukończoną być, że Nauczycielka dla tego właśnie nie podeymnie się Paony na mieszkanie i wikt do siebie brać, aby nie będąc interesami gospodarskiemi zatrudniona, zupełnie czas swoy zatrudnieniom edukacyi poświęcić

mogła. O czem dała już tu w tem kr in próbę zdadności swojej. Rezaty zaś może kaźden śyczający łobie dowiedzieć się na ulicy S. Jana w domu pod Nrm. 465 na drugim piętrze od właściciela domu tego.

Per Cæs. & Cæs. Regium Universale Appelationum Tribunal Galicizæ Occidentalis omnibus & singulis quorum interest hisce notum redditur, medio Altissimi Aulici Decreti sub 20 Decembris An: 1805 editi dispositum haberi, ut Concursus ad vacans Munus Judicis Criminalis Sandomiriensis cum salario 800 fl. rhu. connexum aperiatur & publicetur; pro quo igitur aperto Concursu terminus ad primam Aprilis An: 1806 præfigitur, simul vero concurrere cupientes inviantur, ut petita sua pro obtinendo hoc Munere legalibus requisitis adstructa, immediato Reg. huic Appelationum Tribunali in præfixo hoc termino eo certius exhibeant, quo secus hoc prætenlapso nulla exporrectorum ratio dabitur. Datum Cracovizæ 7. Januarij 1805.

Lewiński V. P.

Ex Consilio Cæs. Reg. Appell: Trib: Gal: Occid:
Ignatius de Rottmann.
Piekarski.

C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi Zachodniej Panu Felixowi Łubiejskiemu niniejszym Edyktem uwiadomo czynią, iż Królewski Fiskus imieniem Altaryi kościółta Sokołowskiego, tudzież Panien Miłosierdzia Sokołowskich przeciwko tego i Prota Potockiego czyli iego massy kuratora Adwokata Reynbergiera, i massie krydalney Michała Ogińskiego czyli iego kuratora spraw Adwokata Dederka w punkcie zapłacenia razem summy 18,000 zł. pol. czyli 4500 zł. ryń. z prowizyą do Sądow tuteyszych żądobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się. — Gdy zaś też Sądy dla niewiadomego iego zamieszkania temuż tuteyszego sądowego adwokata Izdebskiego za kuratora z iego szkoda i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym też rozpoczęta sprawa podług przepisow dla Galicyi Zachodniej prowadzona i ukończona będzie. Dla czego on niniejszym Edyktem upomina się, a żeby w przeciągu 90 dni tłumaczył się, lub oznaczonemu obrońcielowi dokumenta swe przestał, lub innego adwokata, obrał, i owego sądowi wymienił, i tych prawa środkow używał, które do obrony swej sprawy użytecznymi bydył sądzi, gdyby albowiem tego nie uczynił i swą zaniedbał sprawę, szkoda sobie stąd wynikła sam sobie przypisać będzie wien. Dan w Lublinie d. 4 Listopada 1805.

B. Gołaszewski.
Dostenberg.
G. Reinl.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.
Klimaszewski.

Na dniu 13 Lutego r. t. odprowadzić się będzie licytacya następujących realności miasta Brzesko nowe. Ponieważ już dwa razy wspomniane dochody bez skutku licytowano, takowe przy zmniejszeniu ceny fiskalney naywięcey dajacemu na 3 następujące lata to jest od dnia licytacyi do dnia 31 Sbra 1808 wypuszczone zostaną, to jest:

- a) Grunt Klin nad Chochołowem zwany, znajdujący się w Galicyi wschodniej cena fiskalna wynosi 21 ryń.
- b) Grunt Klin Fabrowski pod izejorami zwany cena fiskalna wynosi 11 ryń. 5 kr.
- c) Rola Landwoytowska zwana, fiskalna cena wynosi 21 ryń. 35 kr.
- d) Łąka pod Rudnikiem zwana, cena fiskalna 18 ryń. 45 kr.
- e) Grunt Klin Piskorow Łąka zwany, cena fiskaln 25 ryń. w Galicyi wschodniej.
- f) Grunt Klin nad Cierniawką zwany, cena fiskalna 17 ryń. nakoniec.
- g) Grunt Klin Luba zwany, pretium fisci 24 ryń. 40 kr.

Maiący chęć licytowania na wzwyż wyznaczonym dniu w Brzesku nowym znajdować i zwyczajnym wadum zaopatrzyć się mają.

Z C. K. Cyrkularnego Urzędu Krakowskiego d. 31 Xbra 1805.